

اثر توسعه بازارهای مالی بر رشد بخش کشاورزی با استفاده از رهیافت ARDL

یعقوب انصاری^۱، سید علی حسینی یکانی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۵/۲۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۳/۸

چکیده

هدف از این مطالعه بررسی اثر توسعه بازار مالی بر رشد بخش کشاورزی ایران طی دوره زمانی ۱۳۴۶-۱۳۸۶ با استفاده از مدل بک و لوین (۲۰۰۳) و الگوی خودتوضیح با وقfeههای گسترده است. همچنین به منظور مطالعه توسعه بازار مالی از دو متغیر اعتبارات بانکی پرداختی به بخش کشاورزی (به عنوان نماینده بازار پول) و حجم مبادلات بورس کالا (به عنوان نماینده بازار سرمایه) استفاده شد. یافته‌های این مطالعه نشان داد که اثر کوتاه‌مدت و بلندمدت تمامی متغیرهای حاضر در مدل هماهنگ است. بازار سرمایه اثر منفی بر رشد بخش کشاورزی دارد، در حالی که اثر بازار پول بر رشد این بخش مثبت است. ضریب تصحیح خطای برآورد شده دارای علامت موردنظر بوده و از لحاظ مقداری نیز بیانگر سرعت نسبتاً بالای فرایند تعدیل شوک‌های واردشده در کوتاه‌مدت است. همچنین تأثیر موجودی سرمایه و

۱. دانش آموخته دکتری مدیریت کسب و کار، دانشگاه آگرایان ارمنستان

۲. استادیار گروه اقتصاد کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری (نویسنده مسئول)
e-mail: hosseiniyekani@gmail.com

اقتصاد کشاورزی و توسعه – سال بیست و دوم، شماره ۸۵

نیروی کار در رشد بخش کشاورزی مثبت و معنادار است و سرمایه نسبت به سایر متغیرها بیشترین تأثیر را در رشد بخش کشاورزی دارد. بنابراین، باید با انجام اقداماتی مناسب در بازار سرمایه و بازار پول مانند ایجاد فضای رقابتی در سیستم بانکی کشور، تخصیص مطلوب منابع مالی بین بخش‌های مختلف کشاورزی، گسترش بورس کالاهای کشاورزی در استان‌های مستعد و ورود نقدینگی جدید به بازار بورس کالاهای کشاورزی زمینه را برای بهبود و افزایش رشد بخش کشاورزی فراهم کرد.

طبقه‌بندی JEL: C23, G0, E5

کلیدواژه‌ها: بازارهای مالی، رشد کشاورزی، الگوی خودتوضیح با وقفه‌های گسترده

مقدمه

یکی از راهکارهای پیش روی کشورهای درحال توسعه به منظور فراهم آوردن بسترها مناسب جهت عبور از مرحله توسعه نیافتگی، تعمیق بازارهای مالی است. بازارهای مالی از آن جهت که هزینه‌های مبادله در اقتصاد را از طریق تجهیز و تخصیص منابع مالی به حداقل رسانده و منجر به تسريع فرایند پسانداز ملی می‌شوند اهمیت دارند. از طریق ابزارها و نهادهای مالی می‌توان منابع مالی خرد و کلان در سطح جامعه را جمع‌آوری و با هدایت هدفمند آن‌ها به سمت سرمایه‌گذاری در بخش‌های اولویت‌دار موجبات رشد و توسعه اقتصادی کشور را فراهم نمود (نظرپور و خزایی، ۱۳۹۱). بخش مالی مکمل بخش حقيقی اقتصاد است و عملکرد بهينه نظام اقتصادي در جامعه منوط به وجود دو بخش حقيقی و مالی کار، مکمل، قدرتمند و تحت نظارت است. فعالیت اين دو بخش در کنار يكديگر شرط لازم و كافی برای يك نظام اقتصادي مطلوب محسوب می‌شود (فلاحتي و همكاران، ۱۳۹۱).

با توجه به اينکه انباست سرمایه يکی از مهم ترین منابع رشد مداوم اقتصادي يك کشور به شمار می‌رود، از طریق توسعه بازارهای مالی می‌توان فرایند تشکیل سرمایه را تسريع نمود

اثر توسعه

(صمدی و همکاران، ۱۳۸۶). ارتباط مثبت و معنادار میان توسعه بازارهای مالی و رشد اقتصادی در مطالعات پرتر (۱۹۶۶)، مکینون (۱۹۷۳)، کینگ و لوین (۱۹۹۳a) و لوین و زرووس (۱۹۹۸) نشان داده شده است. عرب‌مازار و آهنگر (۱۳۸۸) اثر مثبت توسعه بازارهای مالی بر رشد اقتصادی ایران را تأیید نموده‌اند. همچنین رابطه مثبت بین توسعه بازارهای مالی و رشد اقتصادی در مطالعه اکبریان و حیدری‌پور (۱۳۸۸) و ژانگ و همکاران (۲۰۱۲) نشان داده شده است. مطالعه عباسی و برادران شرکا (۱۳۸۸) نیز اثر مثبت توسعه مالی بر توسعه بخش صنعت را تأیید نموده است. در مطالعه موتنی (۱۳۸۸)، توسعه بازارهای مالی از طریق رشد اقتصادی تأیید شده و رابطه علی عکس آن تأیید نشده است که این امر را می‌توان ناشی از ضعف بازارهای مالی و ناتوانی آن در تحریک رشد اقتصادی دانست. مطالعه کیرحسن و همکاران (۲۰۱۱) نیز ارتباط دوسویه بین رشد اقتصادی و توسعه مالی را نشان داده است. توسعه مالی یک مفهوم چند وجهی است که افزون بر توسعه بخش بانکی، ابعاد دیگری چون توسعه بخش مالی غیر بانکی، توسعه بخش پولی و سیاست‌گذاری پولی، مقررات و نظارت بانکی، باز بودن بخش مالی و محیط نهادی را نیز در بر می‌گیرد (جهانگرد و عسگری، ۱۳۹۰). هدف از توسعه بازارهای مالی، که غالب کشورهای در حال توسعه در دهه‌های اخیر آن را دنبال کرده‌اند، تحرک بخشیدن به بازارهای مالی و بهبود کارایی استفاده از منابع مالی بوده است (موسوی و نعمت‌پور، ۱۳۹۱).

بخش کشاورزی در مقایسه با سایر بخش‌های اقتصادی از نظر تولید، اشتغال، ارزآوری، تأمین غذای مورد نیاز کشور و وابستگی کمتر به ارز خارجی اهمیت خاصی دارد. مهم‌ترین انتظارات از بخش کشاورزی در همه اسناد بالادستی، از جمله سند چشم‌انداز توسعه کشور، ایجاد امنیت غذایی با اتكا به منابع داخلی و رشد و توسعه پایدار این بخش است. بخش کشاورزی در سال ۱۳۸۸ تأمین کننده ۱۳/۷ درصد تولید ناخالص داخلی (به قیمت ثابت ۱۳۷۶)، یک پنجم اشتغال کشور، ۲۳ درصد ارزش صادرات غیر نفتی، ۸۲ درصد از غذای مصرفی کشور و ۹۰ درصد نیاز مواد اولیه صنایع تبدیلی کشاورزی بوده است (دفتر مطالعات

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و دوم، شماره ۸۵

زیربنایی مجلس، ۱۳۸۸). آثار توسعه بازارهای مالی بر سرمایه‌گذاری و توسعه در بخش کشاورزی یکی از مهم‌ترین مباحثی است که به توجه ویژه نیازمند است که منجر به پیشرفت اقتصاد، افزایش سرمایه‌گذاری، توسعه کشاورزی و افزایش سطح رفاه کشاورزان و سطح درآمد آن‌ها می‌شود. پریوش و ترکمانی (۱۳۸۶) در مطالعه‌ای با عنوان «آثار بازارهای مالی بر رشد بخش کشاورزی» نشان دادند که گسترش ساختارهای مالی نقش مهمی در رشد ارزش افزوده بخش کشاورزی داشته است. حسنپور کاشانی و زیبایی (۱۳۸۶)، رابطه بین گسترش مالی و رشد اقتصادی با تأکید بر بخش کشاورزی را با استفاده از داده‌های سری زمانی در ۱۰ کشور آسیایی و آفریقایی طی سال‌های ۱۹۸۰-۲۰۰۴ و با استفاده از مدل خودتوضیح برداری و مدل تصحیح خطای برداری مطالعه نمودند. نتایج مطالعه فوق حاکی از وجود رابطه یک‌طرفه از گسترش بازارهای مالی به سمت رشد اقتصادی بوده است. نتایج مطالعه اندیش و همکاران (۲۰۱۲) نیز نشان داد توسعه و تنوع بازارهای مالی و خصوصی‌سازی بازارهای مالی در بخش کشاورزی، منجر به افزایش سرمایه‌گذاری، رشد و افزایش ارزش افزوده این بخش می‌گردد. شهbaz و همکاران (۲۰۱۱) تأثیر توسعه بازارهای مالی را بر رشد بخش کشاورزی طی سال‌های ۱۹۷۱-۲۰۱۱ و با استفاده از مدل خودتوضیح با وقفه‌های گسترده در پاکستان بررسی نمودند. مطالعه آن‌ها اثر مثبت توسعه بازارهای مالی بر رشد بخش کشاورزی را نشان داد. دیکمن و وسترنمن (۲۰۱۰) نیز اثر توسعه بازارهای مالی را بر رشد اقتصاد در آلمان با استفاده از الگوی VAR طی سال‌های ۱۸۷۰-۱۹۱۲ مورد بررسی قرار دادند. مطالعه آن‌ها نشان داد که توسعه بازارهای مالی همه بخش‌ها و به خصوص بخش‌های خدمات، کشاورزی و ارتباطات را تحت تأثیر قرار خواهد داد. افنجیده (۲۰۰۹) طی سال‌های ۱۹۷۰-۲۰۰۵، اثر توسعه مالی بر رشد بخش کشاورزی نیجریه را با اسفاده از روش حداقل مربعات سه مرحله‌ای مورد آزمون قرار داد. نتایج نشان داد اعتبارات بانکی به بخش کشاورزی اثر مثبت و معناداری بر سرمایه‌گذاری و رشد بخش کشاورزی داشته است.

اثر توسعه

در اکثر مطالعات صورت گرفته در این زمینه، اثر مثبت توسعه بازارهای مالی بر رشد اقتصادی بهویژه بخش کشاورزی تأیید و نشان داده شده است که گسترش ساختارهای مالی همه بخش‌ها و بهخصوص بخش‌های خدمات، کشاورزی و ارتباطات را تحت تأثیر قرار می‌دهد و منجر به افزایش سرمایه‌گذاری، رشد و افزایش ارزش افزوده در بخش کشاورزی می‌گردد. با توجه به اینکه سرعت و سهولت دسترسی به منابع مالی یکی از ملزومات سرمایه‌گذاری و توسعه بخش‌های تولیدی است و با توجه به خصوصیت منحصر به فرد بخش کشاورزی، مطالعه حاضر با هدف بررسی آثار توسعه بازارهای مالی بر بخش کشاورزی صورت گرفته است.

تئوری و روش تحقیق

جهت بررسی رابطه میان توسعه بازار مالی و رشد بخش کشاورزی، گسترش اجزای بازار مالی، یعنی بازار پول و سرمایه، مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و بدین منظور از مدل ارائه شده بک و لوین (۲۰۰۳) استفاده می‌شود. این مدل به صورت زیر بیان می‌شود:

$$Y_t = \alpha Z_t + \beta F_t + \epsilon_t \quad (1)$$

که در این رابطه، Y معروف ارزش افزوده بخش کشاورزی، Z شامل مهم‌ترین متغیرهای اثرگذار بر رشد بخش کشاورزی یعنی نیروی کار و سرمایه که مورد توجه تمامی مدل‌های رشد است و F شامل متغیرهای بیانگر توسعه بازار مالی است.

کینگ و لوین (۱۹۹۳b)، لوین و زرووس (۱۹۹۸) و لوین (۲۰۰۰) معیارهای مختلفی را برای بازار مالی پدید آورده‌اند که آن‌ها را می‌توان به دو گروه دسته‌بندی کرد: مواردی که به بخش بانکی مربوط می‌شود و مواردی که در ارتباط با بازار سهام و بورس کالاست. در این تحقیق از متغیر حجم مبادلات بورس کالا به عنوان نماینده بازار سرمایه و از ارزش اعتبارات بانکی به بخش کشاورزی پرداختی به عنوان نماینده بازار پول استفاده شد.

۱. فقدان توسعه بازارهای مالی در بخش کشاورزی، موانع عرضه وجوه سرمایه‌ای و ریسک بالا

گفتنی است کلیه فعالیت‌های اقتصادی در دو بخش واقعی و مالی انجام می‌شود. در مدل مربوطه، نیروی کار و تشکیل سرمایه ناچالص به عنوان متغیرهای بخش واقعی و متغیر حجم مبادلات بورس کالا و ارزش اعتبارات بانکی (پرداخت شده به بخش کشاورزی) به عنوان متغیرهای بخش مالی به کار رفته اند. بنابراین، مدل مورد آزمون در این تحقیق به صورت زیر است:

$$LY_t = \alpha_0 + \alpha_1 LLF_t + \alpha_2 LGCF_t + \alpha_3 LBP_t + \alpha_4 LSMC_t + \varepsilon_t \quad (2)$$

که در آن متغیرها عبارت‌اند از:

LY : لگاریتم ارزش افزوده بخش کشاورزی، LLF : لگاریتم تعداد نیروی کار، LGCF : لگاریتم تشکیل سرمایه ناچالص، LBP : لگاریتم ارزش اعتبارات بانکی پرداختی به بخش کشاورزی، LSMC : لگاریتم حجم مبادلات بورس کالا. با توجه به اینکه مدل به صورت لگاریتمی می‌باشد، ضرایب بیانگر کشش ارزش افزوده بخش کشاورزی به هر یک از متغیرها هستند.

معرفی و تخمین مدل

به منظور تحلیل ارتباط بلندمدت بین متغیرها و همچنین واکنش پویای بین آنها، از الگوی هم‌جمعی خودتوضیح با وقفه‌های توضیحی (ARDL) برای برآورد مدل تجربی ارائه شده در رابطه ۹ استفاده شد. در استفاده از این رهیافت به یکسان بودن درجه هم‌جمعی، که در روش انگل-گرنجر ضروری است، نیازی نیست. همچنین این روش الگوی بلندمدت و کوتاه‌مدت موجود در مدل را به طور همزمان تخمین می‌زند و مشکلات مربوط به حذف متغیرها و خودهمبستگی را رفع می‌کند. لذا تخمین‌های روش ARDL، به دلیل اجتناب از مشکلاتی همچون خودهمبستگی و درونزایی، ناریب و کارا هستند (Siddiki, 2000). علاوه بر این، از طریق الگوی مذکور امکان محاسبه سرعت تعدیل شوک‌های وارد در کوتاه‌مدت به سمت مقادیر تعادلی بلندمدت فراهم می‌شود. یک مدل ARDL تعمیم یافته را می‌توان به صورت زیر نشان داد:

اثر توسعه

$$(L, p)y_t = \alpha_0 + \sum_{i=1}^k \beta_i(L, q_i)x_{it} + u_t, \quad i = 1, 2, \dots, k \quad (3)$$

که در آن، α_0 عرض از مبدأ و y_t متغیر وابسته و L عامل وقهه است که به صورت زیر

تعریف می‌شود:

$$L^j y_t = y_{t-j} \quad (4)$$

بنابراین:

$$(L, P) = 1 - \alpha_1 L^1 - \dots - \alpha_p L^p \quad (5)$$

$$\beta_i(L, q_i) = \beta_{i0} + \beta_{i1}L + \beta_{i2}L^2 + \dots + (\beta_{iq_i}L^{q_i}) \quad (6)$$

برای تخمین رابطه بلندمدت می‌توان از روش دوم رحله‌ای استفاده کرد. در مرحله اول وجود ارتباط بلندمدت میان متغیرهای تحت بررسی آزمون می‌شود. در این رابطه، اگر مجموع ضرایب برآورد شده مربوط به وقهه‌های متغیر وابسته کوچک‌تر از یک باشد، الگوی پویا به سمت تعادل بلندمدت گرایش می‌یابد. لذا برای آزمون هم‌گرایی لازم است آزمون فرضیه زیر انجام بگیرد (نوفrstی، ۱۳۸۷):

$$H_0: \sum_{i=1}^m \beta_i - 1 \geq 0 \quad H_1: \sum_{i=1}^m \beta_i - 1 < 0 \quad (7)$$

کمیت آماره t موردنیاز برای انجام آزمون فوق به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$t = \frac{\sum_{i=1}^m \hat{\beta}_i - 1}{\sqrt{\sum_{i=1}^m S_{\beta_i}}} \quad (8)$$

با مقایسه آماره t محاسباتی و کمیت بحرانی ارائه شده بنرجی، دولادو و مستر در سطح اطمینان مورد نظر، می‌توان به وجود یا نبود رابطه تعادلی بلندمدت بین متغیرهای الگویی برد. اگر وجود رابطه پایدار بلندمدت بین متغیرهای مدل اثبات شود در مرحله دوم، تخمین و تحلیل ضرایب بلندمدت و استنتاج در مورد ارزش آن‌ها صورت می‌گیرد. همچنین در صورت هم‌گرا بودن متغیرها می‌توان الگوی تصحیح خطأ (ECM) را نیز برآورد کرد.

در مطالعه حاضر، ساده‌ترین شکل الگوی پویا برای بخش واقعی و مالی در بخش کشاورزی، بر اساس رابطه ۲، به صورت زیر است:

$$LY_t = \alpha_0 + \sum_{i=1}^p \alpha_i LGDP_{t-i} + \sum_{i=0}^{q_0} \beta_i LLF_{t-i} + \sum_{i=0}^{q_1} \delta_i LGCF_{t-i} + \\ \sum_{i=0}^{q_2} \gamma_i LBP_{t-i} + \sum_{i=0}^{q_3} \theta_i LSMC_{t-i} + u_{1t} \quad (9)$$

که در این رابطه p طول وقفه متغیر وابسته و q طول وقفه متغیرهای مستقل است و لزوماً برای کلیه متغیرهای مستقل یکسان نیست. در صورت وجود همگرایی بین مجموعه‌ای از متغیرهای اقتصادی، مبنای استفاده از مدل‌های تصحیح خطای فراهم می‌شود. معادله تصحیح خطای مدل را می‌توان به صورت رابطه زیر نوشت.

$$\Delta LY_t = \alpha_0 + \sum_{i=1}^p \alpha_i \Delta LGDP_{t-i} + \sum_{i=0}^{q_0} \beta_i \Delta LLF_{t-i} + \sum_{i=0}^{q_1} \delta_i \Delta LGCF_{t-i} \\ + \sum_{i=0}^{q_2} \gamma_i \Delta LBP_{t-i} + \sum_{i=0}^{q_3} \theta_i \Delta LSMC_{t-i} + \theta ecm_{t-1} \\ + u_{2t} \quad (10)$$

که در این رابطه، Δ عملگر تفاضل اول است. ضریب جزء تصحیح خطاست که سرعت تعديل را اندازه‌گیری می‌کند. تعداد وقفه‌های بهینه برای هر یک از متغیرها را می‌توان با کمک ضابطه‌های آکاپیک، شوارتز-بیزین و حنان کوئین تعیین کرد. در مطالعه حاضر، توسعه بازار مالی شامل متغیر حجم مبادلات کالا به عنوان نماینده بازار سرمایه و ارزش اعتبارات بانکی (پرداخت شده به بخش کشاورزی) به عنوان نماینده بازار پول (مأخوذه از بانک مرکزی) به کار رفتند. همچنین داده‌های مربوط به ارزش افزوده بخش کشاورزی و موجودی سرمایه نیز از بانک مرکزی و آمار نیروی کار فعال در بخش کشاورزی از بانک جهانی جمع آوری شد. دوره زمانی این مطالعه سال‌های ۱۳۴۶-۱۳۸۶ می‌باشد و برای انجام این تحلیل نرم‌افزار Microfit مورد استفاده قرار گرفت.

نتایج و بحث

قبل از پرداختن به برآورد مدل لازم است مانایی متغیرهای به کار رفته در مدل را بررسی نمود. به این منظور از آزمون ریشه واحد دیکی فولر تعیین یافته استفاده شد. نتایج

اثر توسعه

این آزمون در جدول ۱ آمده است. ملاحظه می‌شود که متغیر نیروی کار در سطح نامانا بوده و با دو بار تفاضل‌گیری مانا می‌شود. سایر متغیرها هم در سطح نامانا بوده ولی تفاضل مرتبه اول آن‌ها مانا می‌باشند. مقادیر بحرانی آزمون دیکی فولر تعیین یافته در حالت با عرض از مبدأ و روند در سطوح معنی‌داری ۵ درصد برابر با $-3/53$ می‌باشد.

جدول ۱. نتایج آزمون ایستایی متغیرها

متغیر	LY	LLF	LGCF	LBP	LSMC
وضعیت ایستایی	I(۱)	I(۱)	I(۱)	I(۱)	I(۱)
آماره در سطح	-۱/۴۱	-۲/۲۴	-۳/۰۶	-۲/۶۰	-۱/۵۷
آماره در تفاضل مرتبه اول و دو	-۴/۷۳	-۵/۷۹	-۶/۵۱	-۶/۳۵	-۶/۱۵

مأخذ یافته‌های تحقیق

برای بررسی اثر بازارهای مالی بر رشد بخش کشاورزی، مدل خودتوضیح با وقفه‌های گسترده برآورد شد. بهترین وقفه‌ها با استفاده از نرم‌افزار Microfit برای هریک از متغیرهای مستقل ووابسته محاسبه گردید. در این روش، با استفاده از معیارهایی مانند شوارتز - بیزین، آکائیک و حنان کوئین وقفه‌های بهینه انتخاب شد که در نهایت این مدل براساس آماره شوارتز - بیزین و با حداقل دو وقفه برآورد گردید. نتایج مربوط به برآورد الگوی پویای ARDL در جدول ۲ گزارش شده است.

برای تشخیص درست مدل، آزمون نبود همبستگی سریالی جملات اخلال، ناهمسانی جملات اخلال، تصریح درست مدل و نرمال بودن توزیع جملات اخلال به کار رفتند. نتایج این آزمون‌ها نشان می‌دهد که فرض کلاسیک در تمامی مدل‌ها صادق است. آماره‌های F و R^2 نیز حاکی از برآورد مناسب مدل هستند. نتایج نشان می‌دهد که متغیرها از لحاظ آماری اثر معنی‌داری بر ارزش افزوده بخش کشاورزی دارند. مطابق با نتایج جدول، متغیرهای سرمایه و نیروی کار دارای اثر مثبتی روی ارزش افزوده بخش کشاورزی هستند. همچنین بازار پول اثر مثبتی روی رشد بخش کشاورزی دارد در حالی که اثر بازار سرمایه منفی است. بنابراین، بازار مالی نقش تأثیرگذاری بر ارزش افزوده بخش کشاورزی دارد.

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و دوم، شماره ۸۵

جدول ۲. نتایج برآورد مدل پویای ARDL(1,0,0,0,0,0)

متغیر	ضریب	آماره t	سطح معنی داری
C	۰/۷۲	۲/۹۸	۰/۰۰
LY(-1)	۰/۶۷	۹/۲۷	۰/۰۰
LLF	۰/۹۳	۱/۹۱	۰/۰۶
LGCF	۰/۳۱	۲/۵۸	۰/۰۱
LBP	۰/۰۵	۲/۵۲	۰/۰۱
LSMC	-۰/۰۴	-۳/۴۲	۰/۰۰
$R^2 = ۰/۸۸$		$\bar{R}^2 = ۰/۸۷$	
Durbin h = ۰/۲۲		F = ۵۳/۱۴ (۰/۰۰)	
Serial Correlation: F = ۰/۰۲ (۰/۸۸)		Normality: CHSQ = ۱/۶۶ (۰/۴۸)	
Functional Form: F = ۰/۵۲ (۰/۴۷)		Heteroscedasticity : F = ۰/۸۳ (۰/۳۶)	

مأخذ یافته‌های تحقیق

با استفاده از ضرایب مدل کوتاه‌مدت می‌توان وجود ارتباط بلندمدت بین متغیرها را آزمود. مطابق با رابطه ۸، با کسر عدد یک از ضریب متغیر LY(-1) و تقسیم بر انحراف معیار آن (۰/۰۷۳)، آماره t برابر با -۴/۵۲ محاسبه شد. مقایسه آن با آماره بحرانی بنرجی و همکاران (-۴/۴۳) وجود رابطه بلندمدت را در سطح معنی داری ۵ درصد تأیید می‌کند. پس از تأیید وجود رابطه بلندمدت، نتایج مربوط به برآورد آن در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳. نتایج برآورد بلندمدت مدل

متغیر	ضریب	آماره t	سطح معنی داری
C	۲/۲۷	۳/۷۴	۰/۰۰
LLF	۰/۲۹	۱/۹۱	۰/۰۶
LGCF	۰/۹۸	۲/۶۸	۰/۰۱
LBP	۰/۱۶	۲/۳۰	۰/۰۲
LSMC	-۰/۱۴	-۳/۱۴	۰/۰۰

مأخذ یافته‌های تحقیق

اثر توسعه

نتیجه برآورده رابطه بلندمدت نشان می دهد که رابطه مثبت هم جمعی بین بازار پولی و رشد بخش کشاورزی وجود دارد، در حالی که بین بازار سرمایه و رشد بخش کشاورزی رابطه بلندمدت منفی برقرار است. بنابراین، اگر اعتبارات پرداخت شده به بخش کشاورزی ۱ درصد افزایش یابد، در بلندمدت رشد بخش کشاورزی $0/16$ درصد افزایش می یابد. در واقع، افزایش اعتبارات در بخش کشاورزی موجب افزایش سرمایه و منابع مالی در این بخش می شود. با افزایش سرمایه گذاری نیز تأمین مالی فرایند تولید آسان شده و زمینه برای استفاده از فناوری ها و روش های نوین تولیدی ایجاد می گردد و این امر رشد بخش کشاورزی را فراهم می آورد. همچنین اگر حجم مبادلات بازار بورس کالا ۱ درصد افزایش یابد، رشد بخش کشاورزی در بلندمدت $0/14$ درصد کاهش می یابد. دلیل منفی بودن اثر بازار بورس بر رشد بخش کشاورزی می تواند ناشی از نبود بورس کالای کشاورزی (در دوره مورد مطالعه) باشد. وجود بازار بورس برای فعالیت های صنعتی و خدماتی موجب جذب سرمایه و منابع مالی به سمت این بخش ها شده و فعالیت شرکت های فعال در بورس تنها در بخش خدمات و صنعت صورت می گیرد و نتیجه این دو مقوله می تواند کاهش رشد بخش کشاورزی باشد. نتیجه جانی این مدل نیز نشان می دهد که در بخش کشاورزی، ابانت سرمایه و نیروی کار رابطه مثبت و معناداری بر رشد بخش کشاورزی دارد به طوری که ۱ درصد افزایش در سرمایه و نیروی کار در بلندمدت رشد بخش کشاورزی را به ترتیب به میزان $0/98$ و $0/30$ درصد افزایش می دهد. در بلندمدت، متغیر سرمایه دارای بزرگ ترین ضریب می باشد و مؤثر ترین متغیر برای افزایش تولید در بخش کشاورزی محسوب می شود. وجود هم گرایی بین مجموعه ای از متغیرهای اقتصادی مبنای استفاده از مدل های تصحیح خطأ را فراهم می کند. به منظور بررسی روابط کوتاه مدت بین ارزش افروزه بخش کشاورزی و سایر متغیرهای مدنظر در این مدل از مدل تصحیح خطأ استفاده شد که نتایج آن در جدول ۴ آورده ملاحظه می شود.

جدول ۴. نتایج برآورد مدل تصحیح خطأ

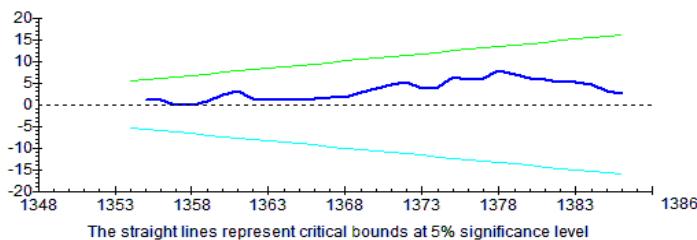
متغیر	ضریب	آماره t	سطح معنی داری
d C	۰/۷۲	۲/۹۸	۰/۰۰
d LLF	۰/۹۳	۱/۹۱	۰/۰۶
d LGCF	۰/۳۱	۲/۵۸	۰/۰۱
d LBP	۰/۰۵	۲/۵۲	۰/۰۱
d LSMC	-۰/۰۴	-۳/۴۲	۰/۰۰
ecm(-1)	-۰/۳۲	-۴/۳۷	۰/۰۰
$R^2 = ۰/۴۸$		$\bar{R}^2 = ۰/۴۰$	
D.W. = ۱/۹۳		F = ۵۳/۱۴(۰/۰۰)	

مأخذ یافته‌های تحقیق

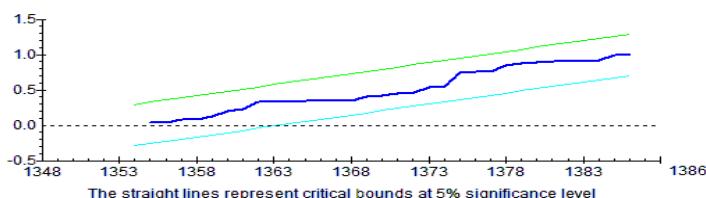
نتایج مندرج در این جدول نشان می‌دهد که تمامی متغیرهای حاضر در مدل در کوتاه‌مدت هماهنگ با اثر بلندمدت آن‌ها می‌باشد. در کوتاه‌مدت نیز همانند بلندمدت، تأثیر موجودی سرمایه و نیروی کار در رشد بخش کشاورزی مثبت و معنادار است و سرمایه نسبت به سایر متغیرها بیشترین تأثیر را در رشد بخش کشاورزی دارد. همچنین بازار سرمایه در کوتاه‌مدت دارای اثر منفی و بازار پول روی رشد این بخش اثر مثبت دارد. ضریب تصحیح خطأ، که نشان‌دهنده سرعت تعديل به سمت تعادل بلندمدت است، برابر $۰/۳۲$ - برآورد شد. این ضریب دارای علامت مورد انتظار بوده و از لحاظ مقداری نیز بیانگر سرعت نسبتاً بالای فرایند تعديل شوک‌های وارده در کوتاه‌مدت است.

آزمون‌های CUSUM و SUSUMSQ برای مشخص کردن ثبات مدل و تعیین ثبات ساختاری مورد استفاده قرار گرفت. در این آزمون‌ها، فرضیه صفر مبنی بر ثبات پارامترها در سطح معنی داری ۵ درصد آزمون می‌شود. در صورتی که آماره آزمون در بین دو خط مستقیم قرار گیرد، فرضیه صفر یعنی ثبات ضرایب پذیرفته می‌شود. نتایج آزمون‌های مذکور برای مدل برآورده در نمودارهای ۱ و ۲ نشان داده شده است.

اثر توسعه

نمودار ۱. نتایج آزمون مجموع تجمعی باقیمانده تکراری (CUSUM)

نمودار ۲. نتایج آزمون مجموع تجمعی مربعات باقیمانده‌های تکراری (CUSUMSQ)

از آنجا که پارامتر محاسباتی در داخل محدوده قرار گرفته است، پارامترهای برآورده در سطح معنی‌داری ۵ درصد از ثبات برخوردارند.

نتیجه‌گیری و پیشنهاد

هدف این مقاله بررسی اثر توسعه بازار مالی روی رشد بخش کشاورزی ایران در دوره ۱۳۴۶-۱۳۸۶ بوده است. برای بررسی این موضوع از الگوی خودتوضیحی با وقفه‌های گستردۀ (ARDL) استفاده شد. نتایج نشان داد که اثر کوتاه‌مدت و بلندمدت تمامی متغیرهای حاضر در مدل هماهنگ می‌باشد. تأثیر موجودی سرمایه و نیروی کار در رشد بخش

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و دوم، شماره ۸۵

کشاورزی مثبت و معنادار است و سرمایه نسبت به سایر متغیرها بیشترین تأثیر را در رشد بخش کشاورزی دارد. همچنین بازار سرمایه اثر منفی روی رشد بخش کشاورزی دارد، در حالی که اثر بازار پول روی رشد این بخش مثبت است. ضریب تصحیح خطای برآورد شده دارای علامت مورد انتظار بوده و از لحاظ مقداری نیز بیانگر سرعت نسبتاً بالای فرایند تعديل شوک‌های وارد در کوتاه‌مدت است. در نهایت، آزمون‌های CUSUM و CUSUMSQ نشان دادند که پارامترهای برآورده از ثبات برخوردارند.

همان‌طور که نتایج نشان داد اثر بازار پول روی رشد بخش کشاورزی مثبت است، بنابراین باید با اقداماتی مانند ایجاد فضای رقابتی در سیستم بانکی کشور، انتخاب درست متقاضیان وام، تخصیص مطلوب منابع مالی بین بخش‌های مختلف کشاورزی به همراه کنترل سیستم بازار پولی زمینه گسترش بازارهای مالی در بخش کشاورزی فراهم شود. همچنین نتایج حاکی از منفی بودن اثر بازار بورس روی رشد بخش کشاورزی بود که می‌تواند ناشی از نبود بورس کالای کشاورزی در دوره مورد بررسی باشد. با توجه به اینکه بورس محصولات کشاورزی یکی از اجزای اصلی بازار مالی این بخش است، بنابراین، ضرورت دارد که با اقداماتی مانند گسترش آن در استان‌های مستعد و ورود نقدینگی جدید به بازار بورس کالاهای کشاورزی زمینه برای بهبود و افزایش فعالیت‌های این بورس و در پی آن، افزایش رشد بخش کشاورزی فراهم گردد.

منابع

۱. اکبریان، ر. و حیدری‌پور، س.م. ۱۳۸۸. توسعه بازارهای مالی بر رشد اقتصادی در ایران. پژوهشنامه اقتصادی، ۹(۳): ۴۳-۶۳.
۲. بانک مرکزی. ۱۳۹۲. نماگرهای اقتصادی. اداره بررسی‌های اقتصادی.
۳. پریوش، غ. و ترکمانی، ج. ۱۳۸۶. آثار بازارهای مالی بر رشد بخش کشاورزی، ششمین کنفرانس اقتصاد کشاورزی ایران.

اثر توسعه

۴. جهانگرد، ا. و علی عسگری، س. ۱۳۹۰. بررسی اثر توسعه مالی بر کارایی سیاست پولی در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه. *فصلنامه تحقیقات مدل‌سازی اقتصادی*، ۴: ۱۶۹-۱۴۷.
۵. حسنپور کاشانی، س. و زیبایی، م. ۱۳۸۶. رابطه بین گسترش مالی و رشد اقتصادی با تأکید بر بخش کشاورزی. *ششمین کنفرانس اقتصاد کشاورزی ایران*.
۶. صمدی، س. و نصرالله‌ی، خ. و کرمعلیان سیچانی، م. ۱۳۸۶. بررسی رابطه بین توسعه بازارهای مالی و رشد اقتصادی. *فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی*، ۶ (۳): ۱-۱۵.
۷. عباسی، غ. و برادران شرکا، ح. ۱۳۸۸. اثرات بازارهای مالی بر رشد بخش صنعتی در ایران. *پژوهشنامه اقتصادی*، ۳ (۲): ۳-۲۲.
۸. عبدالله‌ی، م. ۱۳۸۵. سرمایه‌گذاری و چالش‌های بازار مالی در بخش کشاورزی. *مجله روند*، ۴۹: ۱۶۹-۱۹۹.
۹. عرب‌مざر، ع. و آهنگر، ز. ۱۳۸۸. بررسی اثر توسعه بازارهای مالی بر رشد اقتصادی ایران طی دوره ۱۳۷۳-۸۳ فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی، ۱۷ (۴۹): ۵۵-۷۲.
۱۰. فلاحتی، ع.، سهیلی، ک. و نوری، ف. ۱۳۹۰. اثر تورم بر عملکرد بازارهای مالی در ایران. *فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی*، ۳: ۱۳۳-۱۶۳.
۱۱. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی. ۱۳۸۸. دفتر مطالعات زیربنایی مجلس، بررسی لایحه بودجه سال ۱۳۹۲ کل کشور: بخش کشاورزی.
۱۲. موتمنی، م. ۱۳۸۸. بررسی رابطه توسعه مالی و رشد اقتصادی در ایران، بررسی‌های بازرگانی، ۳۴: ۵۰-۶۶.
۱۳. موسوی، م. و نعمت‌پور، م. ۱۳۹۰. تأثیر تعمیق بازارهای مالی بر رفتار بازار بورس اوراق بهادار ایران. *فصلنامه مدل‌سازی اقتصادی*، ۵ (۴): ۲۱-۳۹.

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و دوم، شماره ۸۵

۱۴. نظرپور، م.ت. و خزایی، ا. ۱۳۹۱. تحلیل و رتبه‌بندی ریسک‌های اوراق مشارکت ارزی در بازارهای ثانویه. دو فصلنامه جستارهای اقتصادی ایران، ۹ (۱۷): ۱۳۹-۱۶۶.
۱۵. نوفرستی، م. ۱۳۸۷. ریشه واحد و هم‌جمعی در اقتصادسنجی. تهران: مؤسسه خدمات فرهنگی رسا.
16. Afangideh, U.J. 2009. Financial development and agricultural investment in Nigeria: historical simulation approach. *Journal of Economic and Monetary Integration*, 99: 74- 97.
17. Andish, Y., Hosseini, S.A., Yekani and Mahdavinia, S.H. 2012. Development of agricultural sector through an increase in investment and relying on credit & finance firms from the viewpoint of credit & finance experts and farmers of Kohgiluye & Boyer Ahmad province. *Life Science Journal*, 9(3): 1933- 1941.
18. Beck, T. and Levine, R. 2003. Stock markets, banks, and growth: panel evidence. *Journal of Banking and Finance*, Forthcoming.
19. Diekmann, K. and Westermann, F. 2010. Financial development and sectoral output growth in 19th century Germany. *working paper*, 86: 1- 24.
20. Kabir Hassan, M., Sanchez, B. and Jung, S.Y. 2011. Financial Development and economic growth: new evidence from panel data. *The Quarterly Review of Economics and Finance*, 51: 88- 104.

اثر توسعه

21. King, R.G. and Levine, R. 1993a. Finance and growth: schumpeter might be right. *Journal of Economics*, 108: 717-738.
22. King, R.G. and Levine R. 1993b. Financial intermediation and economic development; in :C.Mayer and X. Vives, eds. *Financial Intermediation in the Construction of Europe* (Centre for Economic Policy Research, London).
23. King, R., Levine, R. and Finance, R. 1993. Entrepreneurship and growth: theory and evidence. *Journal of Monetary Economics*, 32: 513-542.
24. Levine, R. and Zervos, S. 1996. Stock market development and economic growth. *World Bank Economic Review*, 10: 323-339.
25. Levine, R. and Zervos, S. 1998. Stock markets, banks and economic growth. *American Economic Review*, 88: 537-558.
26. Levine, R., Loayza, N. and Beck, T. 2000. Financial intermediation and growth: causality and causes. *Journal of Monetary Economics*, 46(1): 31-77.
27. McKinnon, R.I. 1973. Money and capital in economic development. Washington D. C., The Brookings Institution,
28. Porter, R.C. 1966. The promotion of the banking habit and economic development. *Journal of Development Studies*, 2(4):346-366.

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و دوم، شماره ۸۵

29. Shahbaz, M., Shahbaz, M.Sh. and Butt, M.S. 2011. Effect of financial development on agricultural growth in Pakistan: new extensions from bounds test to level relationships and granger causality tests MPRA Paper, 34162: 1- 31.
30. Siddiki, J.U. 2000. Demand for money in Bangladesh: a co-integration analysis. *Journal of Applied Economics*, 32: 1977-1984.
- 31.Zhang, J., Lanfang, W. and Wang, S. 2012. Financial development and economic growth: evidence from China. *Journal of Comparative Economics*, 40(3):1-36. Available at: <http://home.ust.hk/~sswang/ppf/finance%20and%20growth%202012-01.pdf>